

[Hans Pihl.]

get om forholdsregler til skibsfartens betryggelse med den foreslåede ændring.

Jens Frandsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Conrad Kofoed, er forhindret i at være til stede, skal jeg fremsætte nogle ganske få bemærkninger.

Udvalgsarbejdet om de her foreliggende lovforslag er ikke resulteret i forslag om store ændringer. De oplysninger, der er tilgået udvalget, bevirker, at vi fra mit partis side kan tilslutte os lovforslagene som angivet i betænkningen.

Der har selvfølgelig også været punkter, som vi for vort vedkommende har haft lidt tvivl om. Det er indlysende, at det sikkerhedsmæssige må være helt forsvarligt, det ligger selvfølgelig også i alles interesse; men der bør jo heller ikke pålægges erhvervet flere byrder end nødvendigt til opnåelse heraf. Det sikkerhedsmæssige anser jeg for at være tilgodeset, og de små tilføjelser, der foreslås, vil vel også trods alt gøre deres til at smidiggøre administrationen af loven.

Hindkjær Pedersen: Jeg skal ikke komme med så mange bemærkninger til de lovforslag, der her foreligger til behandling, idet de er så godt belyst af den første ærede taler. Jeg skal dog knytte et par bemærkninger til bestemmelsen om, at skibe under 1.600 t kan nøjes med at være forsynet med radiotelefonanlæg. Samtlige søfartsorganisationer har fremsat ønske om, at sådanne skibe skal forsynes med radiotelegrafanlæg i stedet for telefonanlæg; denne henvendelse gjorde et overordentlig stort indtryk på hele udvalget, og det er kun efter et grundigt studium af netop det problem, at udvalget så godt som enstemmigt — kun et enkelt medlem stiller særforslag for dette punkts vedkommende — er gået ind for lovforslagets bestemmelse i den foreliggende form.

En af de ting, som var afgørende for vor stillingtagen, var, at ved sikkerhedskonventionens vedtagelse i London i 1960 gik 45 lande enstemmigt ind for netop denne grænse på 1.600 t, og ved denne konventions vedtagelse var den højeste sagkundskab repræsenteret. Det er netop meningen ved en sådan konvention, at den sætter

grænser, sådan som denne grænse på 1.600 t. Det er en grænse, som man ikke går under, men hvorfra man måske kan dispensere i opadgående retning; det er der dog ikke tale om her. Vi har fulgt konventionens bestemmelser og mener ikke, at vi på nogen måde kan gå under denne grænse.

Ligeledes var der ved plenarmødet angående sikkerhedskonventionen i handelsministeriet den 9. december 1963 enstemmighed blandt alle danske deltagere. Der var ingen, der protesterede imod denne grænse ved 1.600 t. Det ligger ganske naturligt i, at skibe af ringe størrelse ikke har den elektriske effekt og den antennehøjde, der skal til for at udnytte de fordele, der eventuelt ligger i et radiotelegrafisk anlæg i forhold til fordelene ved et telefonisk anlæg. Det, at det 2-tonede alarmsignal er indført, har overordentlig stor betydning; telefonien vinder jo mere og mere indpas og bruges udelukkende inden for flyvningen.

Jeg skal nævne en lille ting, som jeg selv anser for ganske uvæsentlig. Det drejer sig om dette, at der i § 8, stk. 2, er indført det lille ord „kun“. Der står, at direktøren for statens skibstilsyn „kun“ undtagelsesvis kan tilstå afvigelser fra de almindelige regler, hvor det drejer sig om skibe, der indføres fra udlandet. „Kun“ er her et ganske overflødig ord, og jeg synes ikke, det burde have været med. Man burde ikke bruge en tekst, som er overflødig, og som jeg synes er usaglig. Det afhænger jo dog af, hvilke skibe der i en vis periode er indkøbt, og den højtærede minister har oplyst, at dette ord „kun“ ikke havde relation til indkøbte skibe, der opfyldte den gældende sikkerhedskonventions standard. Det vil altså sige, at i mange tilfælde vil ordet „kun“ ikke få betydning. Det kan jo heller ikke være sådan, at hvis man køber et vist antal skibe i en vis periode, skal man kun dispensere i enkelte tilfælde, hvis de alle opfylder betingelserne. Jeg synes, ordet er overflødig, men jeg har ikke ment, at spørgsmålet var af så stor betydning, at vi ville stille ændringsforslag eller undlade at stemme.

I øvrigt synes jeg, at vi fra den højtærede minister har fået særdeles gode og fyldestgørende besvarelser på de spørgsmål, som vi har stillet, og dem vil jeg takke for. Til slut skal jeg anbefale de af handels-